

DE MEERLEN- HOVENIERS

Een woord van dank

In de herfst van vorig jaar trof een zware brand onze burens in de Nachtegaallaan. Jullie reageerden zeer vrijgevig op onze oproep voor een inzamelactie. Het resultaat overtrof onze stoutste verwachtingen en in het begin van dit jaar konden we, voor het ingezamelde bedrag, een check overhandigen.

Vandaag hangen de gordijntjes terug voor de ramen. Zij vertellen dat het ergste leed is geleden, maar zeker lang nog niet vergeten.

De familie stond er op de ganse wijk te danken voor haar solidariteit. Wij laten hen zelf aan het woord: *In naam van mij en mijn gezin willen wij de bewoners van de Vogeltjeswijk hartelijk bedanken voor de financiële en morele steun die wij hebben ontvangen in deze moeilijke momenten. Niet te vergeten, de mensen die ervoor gezorgd hebben dit initiatief waar te maken: n.l. brieven typen, kopiëren en bussen.*

Nogmaals bedankt. Wij wonen in een toffe buurt.

Familie Bouijdad - El fidi.

Rechtzetting over de haan van 't Meerlenhof

In de Paasperiode teisterde een haan onze buurt. Een onbekende had hem in het Meerlenhof neergepoot en daar aan zijn lot overgelaten. Toch voelde hij zich blijkbaar goed in zijn vel met aan zijn zijde een oude kip die al langer huist in het park. Hij kraaide er fier op los in de illusie nog andere kippetjes te lokken. Minder opgezet waren de burens, en zeker de bewoners rondom. Het is natuurlijk prettig, te mogen delen in het geluk van een ander, maar moet dat noodzakelijk gebeuren om 4 uur 's morgens?

Enkele Meerlenhoveniers hebben toen de jacht geopend, en na enkele dagen toonden zij trots hun trofee. Het blijkt nu, dat sommigen denken dat het dier een kopje kleiner is gemaakt, maar dat is helemaal niet het geval. Integendeel! De haan paradeert in de omgeving van Fort VIII en kraait er ongestoord en zonder te storen, zijn vreugde uit tussen veel meer en veel jongere kippetjes.

Het duister teken.

© 2007.04.09 Francis De Decker

Sinds Paaszaterdag siert een duister teken de paardekastanjes van het Meerlenhof. Menig voorbijganger keek reeds verbaasd, maar ook bezorgd naar dat zonderlinge sieraad. Maar wees gerust: dit zijn geen merktekens om de boom te kappen, maar lijmbanden om insecten tegen te houden, die omhoog kruipen en hun rupsen de bladeren laten kapot vreten. Het is dus niet de bedoeling om deze boom te vellen, maar... te redden.

Jaarlijks worden de paardekastanjes aangetast door de rupsen van de mineermot. Het beestje is afkomstig van de streken rond de Middellandse zee, maar door de algemene opwarming van de aarde, heeft het nu ook bij ons zijn stek gevonden. Zijn natuurlijke vijanden zijn nog niet overgekomen. Je kan dus al raden wat dat hier voor de paardekastanjes betekent. De mot is strikt *monofaag*. Dat wil zeggen dat zij alleen maar paardekastanjes lust, maar die vindt het hier in overvloed. Het paardekastanjemineermottenfeest

is dus al enkele jaren volop aan gang. Het vindt niet alleen plaats in het Meerlenhof maar is ondertussen uitgegroeid tot een authentiek "Vlaams Volksfeest".

Een aangetaste kastanje herken je onmiddellijk aan de kruin. De bladeren zijn al rosbruin nog lang voordat de herfst ze hun goudbruine tint kan geven. In juli begint dat echt op te vallen, maar de eerste tekenen zie je al in mei. De grote schuldige is dus de rups. Die knaagt zich een toegang tussen de bladwanden, laat er haar uitwerpselen achter en vreet het bladgroen weg. Nu heeft een boom juist dat bladgroen nodig

De Meerlenhoveniers – juni 2007– nr. 4

Het Meerlenhof: <http://www.meerlenhof.be> met de rubrieken [De Meerlenhoveniers](#), [Dagboek](#) en [Vogelwaarnemingen in het Meerlenhof](#)

Het Meerlenhof is gelegen in de Meerlenhoflaan nr. 30, 2660 Hoboken.

Redactieadres: Francis De Decker, Nachtegaallaan 6 bus 62, 2660 Hoboken – francis.dedecker@meerlenhof.be

voor zijn groei. Op termijn wordt de aantasting dus fataal. De paardekastanje verzwakt, heeft geen weerstand meer tegen ziekten en sterft af. Redenen genoeg dus om in te grijpen, en dat gebeurt volgens een methode die elders al met succes werd toegepast: in de kruin van de boom hangt een feromoonval, rond de stam komen er lijmbanden.

© 2007.05.25 Bart Arnouts

Het water is veel te diep

De feromoonval dient om de mannetjes weg te lokken. Het lijkt op een emmertje. Daarin hangt een staafje dat een feromoongeur verspreidt. Dat is een stof die de wijfjes gebruiken om mannetjes te lokken. De mannetjes vliegen er op af, maar in plaats van in de armen van wijfjes, tuimelen zij een sopje. Ge-

daan is de pret nog vóór ze begon. Met de lijmbanden vangt men de wijfjes af. Zij zijn geen goede vliegers en kruipen langs de stam omhoog, op zoek naar de mannetjes. Maar net vóór de liefdevolle ontmoeting, moeten zij een serieuze hindernis nemen. Het zijn al sterke vrouwen die niet blijven plakken.

Het is dus een eenvoudig principe. Zo'n beetje als in dat andere sprookje dat zo fataal afloopt voor de geliefden: "zij konden elkaar niet vinden, het (zeepsop)water was veel te diep".

Wat we zelf doen...

Oorspronkelijk was het district van plan om het Meerlenhof uit te kiezen voor een experiment met zo'n val, maar de firma die met de job werd belast, vond dit niet zo'n geschikte locatie. Er staan te veel andere bomen rondom, langs waar de motjes hun weg kunnen vinden. Reden te meer waarom we zelf het heft in handen hebben genomen. De afgevallen bladeren moesten vooreerst opgekuist worden. Die klus had het district grotendeels al voor ons geklaard met de algemene opkuis van het park. Stam- en worteluitlopers hebben we zelf verwijderd, anders konden de motjes daar "hun ding" doen. Op paaszaterdag hebben we dan het "geheimzinnig teken" aangebracht rond de stam, en hoger in de kruin de feromoonval. Die actie moeten we nog eens herhalen in juni en september, want per jaar zijn er drie generaties van die motten. De eerste ontppt ongeveer in de tweede helft van april. De tweede richt de meeste schade aan en treffen we aan in juli, en de laatste vliegt rond in september - oktober.

Ziezo, nu weet u tenminste wat die rare halsband rond de paardekastanjes van het Meerlenhof hangt te doen. Als u iets hoger kijkt tussen de takken, merkt u het emmertje: dat is de fatale mannenva.

Nu nog afwachten of onze actie enig succes zal hebben. Een beetje met veel spanning, dat wel, want ondertussen hebben we, ondanks onze inzet, toch al sporen van aantasting opgemerkt.

Nóg een woord van dank

Ons initiatief valt duidelijk in de smaak. Dat merken wij niet alleen aan de vele positieve reacties die wij binnen krijgen, maar ook aan de financiële steun van soms gulle sponsors. Wij danken allen die door hun bijdrage ervoor zorgen dat wij geregeld ons blaadje kunnen uitgeven, de feromoonvallen konden aankopen en nog veel meer.

Met een kleine bijdrage (b.v. van 2,- €) geraken wij al een heel eind verder. Grote en kleine giften kan u steeds storten op onze rekening bij ARGENTA, op nummer nr. 979-2432669-11 op naam van "Meerlenhoveniers". Wij danken u alvast voor uw medewerking.

Argenta, uw appeltje voor de dorst

Sparen	Lenen	Verzekeringen
---------------	--------------	----------------------

Voor een zichtrekening bij ons betaalt u geen kosten.

Kantoor Hoboken: Verlieden BVBA, Kioskplaats 80, 2660 Hoboken
Tel.: 03/825 10 78 Fax: 03/825 56 92
maandag en vrijdag: 9.30 u. – 12.30 u. donderdag: 9.30 u. – 12.30 u. en 13.30u. – 18.30 u.
CdV-43275 **ondur.-0463.972774** **reksr-979-0885361-47**